

Biblisk allmänbildning inför söndag 6 september, 2020 Årgång 3
TRETTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET - Medmänniskan

Matt 7:2 Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Evangelietexten är en enda vers. Tagen ur sitt sammanhang. Återges i sitt sammanhang, med blå text nedan. Inklusivt sammanhangets rubricering:
”Döm inte. Gå in genom den trånga porten

Matt 7:1-14

*Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders. Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er. Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom? *Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger. Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.”**

Rubriken för det här avsnittet i vår bibel är:

- 1. Döm inte.*
- 2. Gå in genom den trånga porten*

Reflektioner:

Hur ofta dömer vi inte varandra. Bakom ryggen dessutom. Dessvärre har jag själv många gånger dömt andra människor, ungefär så här: ”... Hur

kunde han vara så dum så att han gjorde på det sättet! Det begriper väl var-
enda människa att det skulle misslyckas ...”

En dom jag utfärdat, bakom ryggen på någon som misslyckats. Som i
verkligheten blir elakt förtal! ... *Döm inte, ...*

Vi som har några år på nacken – och även yngre! - vet om våra misstag.
Hycklare är ett annat ord för skådespelare. Det blir bara pinsamt om jag
framställer mig själv som ofelbar. Omgivningen ser mina brister!

Alltså: var inte en *hycklare!*

kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem

Jag har flera gånger hört följande: ”... Inte för att jag är en kristen ...”

Hur ofta förnekar du och jag att vi är kristna?!? Hur ofta har jag varit ett
svin, som raljerat och förlöjligt andra kristna? På 50 och 60-talet - när fri-
kyrkorörelserna blomstrade - var det förmodligen tuffare. När Svenska
kyrkan var en kyrklig kommun. Med makt och myndighet! Nog var det så
att man såg ned på ”... de där pingstvännerna, ... de där missionarna”.

Talet av Jesus, i avsnittet ovan, är en uppmaning till självrannsakan. Riktat
till hans egna lärjungar. Hur är det med min kristendom? Går jag gladelig-
gen in genom den vidaste porten och vandrar den bredaste och bekvämaste
vägen? Normlöshetens port och väg, modell: ”... Döpt och konfirmerad.
Det är mer än tillräckligt! Nu låter vi alla bli saliga på sin tro!”

Du som, har läst ända hit, funderar sannolikt på din egen evighet. Centralt i
alla religioner är evigheten. De flesta utan löften. Kristendomen avviker
genom tydliga löften och är mycket tydlig om en kommande tid utan slut.

Hur hamnar jag i ”rätt” evighet? Hur får jag tillgång till Guds evighet?

Under alla mina år som kantor – även som besökare av andra samfunds
gudstjänster – tyckte jag det saknades tydlig förkunnelse. Saknade de an-
visningar Jesus ger sina lärjungar om vägen till evigheten med honom.

Mitt intryck behöver inte vara rätt! Jag hade varit kyrkomusiker i ett antal
år, och hört många predikningar. Men jag var okunnig om kärnan i kris-
tendomens budskap.

För att nu vara mycket personlig: Det kom en tid, när jag insåg att jag vandrade på den breda vägen. Den som leder till det eviga fördärvet. Under kanske en månad levde jag med denna insikt. Lyssnade intensivt efter vägledning, men hörde ingen anvisning. Snart är det 50 år sedan det hände.

Bulta, Jo, jag bultade verkligen! Jag menade dessutom allvar med mitt bultande. Till slut öppnades dörren.

Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

Det Jesus säger i dessa ord är att de flesta struntar i hans försoningsgärning.

Med erfarenheten ovan, blir min åsikt: Underlåter vi i de olika samfunden att förkunna att grunden är lärjungaskap och ett uttalat behov av Jesu försoningsgärning, så bedrar vi oss själva och våra medlemmar.

Det är bakgrunden till återkommande avsnitt som återger bibelns löften inför evigheten. I dag är jag pensionerad kyrkomusiker. Under mitt liv har jag lyssnat till mängder av predikningar. Trots det, behöver jag fortfarande få höra Jesu löften upprepas!

Jesus avslutar dagens textavsnitt med att det bara är ett fåtal människor som bryr sig. Du läste det nyss.

I den sista meningen ovan, krossar Jesus vår föreställning om den pastorala idyllen: Allas räddning.

Jesus budskap om den breda och den smala vägen är:

Jesu möjliggjorde allas räddning genom sitt försoningsoffer, men, att de flesta inte bryr sig.

Allt är inte kört. Det kan finnas någon ytterligare människa, som har behov av Jesu löften om försoning. Som behöver få kunskap om vägen till hans försoning.

Gemensam grund i alla kristna samfund, oavsett vi är katoliker eller protestanter:

1. Jesus möjliggjorde försoning för alla människor genom att offra sitt eget liv, sin egen kropp, på ett kors.
2. Jesus uppstod ur graven – av egen kraft.
3. Hans uppståndelse bekräftar att:
 - Han är Guds son.
 - Han har makten att betvinga döden.
 - Att hans försoning är giltig.

Du och jag ”bultar” på evighetsdörren, när vi inser att vi inte klarar oss på egna meriter. När vi inser att vårt enda hopp är att någon försonar – tar konsekvensen av - våra misstag.

När vi inser vad Guds son har gjort för oss, då är det inte svårt att kännas vid honom!

Jesu löften är kristallklara:

*Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall jag kännas vid** inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.*

Det här är Jesus evighetslöften.

Det här är hans vägvisning.

I ovanstående löfte ger Jesus oss nyckeln till hans och Guds evighet:

Att du och jag känns vid – att vi behöver! – Guds son som vår försonare!